

jeg tænker meget snarere paa de vandrette Delingslinier med Underklassen paa den ene og Overklassen paa den anden Side. Der er saamænd ogsaa Skattesnydere i Byerne, det skal jeg villig give det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) Ret i, ligesom der kan være ærlige Folk i dette Spørgsmaal ude paa Landet. Men vi maa have en ganske anderledes Sikkerhed for Ligeligheden paa dette Omraade, end vi har nu. Dette kan ske ved en stærkere Gennemførelse af tvungen Selvangivelse, saaledes at man ved Siden af de ret skarpe Regler, vi nu har med Hensyn til Formuen, faar tilsvarende eller endnu skarpere Regler for Indkomstangivelse. Og fik vi en saadan Ligelighed for alle Skatteborgere i det hele Land, fik vi virkelig Formue- og Indkomstskatten ind efter det, den skulde give, vilde jeg nærmest tro, at man derved fik Sikkerhed for at naa op til de 404 Mill. Kr., som dette samlede Skattekompleks forlanger, ja, jeg vilde endda være tilbøjelig til at tro, at saa vilde vi maaske endogsaa kunne nøjes med en mindre høj Beskatning, end der nu foreslaas.

Det er altsaa ikke det, om en Skat kaldes direkte eller indirekte, der væsentlig er afgørende for os. Arveafgiften rubriceres i Regelen under indirekte Skatter, men den har væsentlig Karakter som de gode direkte Skatter, og vi er Tilhængere af den. Det Arveafgiftsforslag i Forbindelse med Gave-skatten, som her er foreslaet, kan vi i et og alt fra vor Side slutte os til.

Der er ogsaa indirekte Skatter af en saadan Art, at vi i og for sig ikke vil rejse skarp Kamp derom. Man taler om Luksus-skatter, og hvor det drejer sig om en virkelig Luksusskat, en virkelig Luksustold vil selvfølgelig Oppositionen fra vor Side ikke blive stærk. Vi maa imidlertid gøre opmærksom paa, at Luksus er et meget elastisk Begreb; hvad der var Luksus for 200 Aar siden, f. Eks. Kaffe, er i Øjeblikket et uundværligt Nydelsesmiddel, jeg kan, naar det forsynes med Mælk og Sukker, næsten sige Næringsmiddel for den almindelige Befolkning. Nogle ryster maaske paa Hovedet, men det betragtes i alt Fald som saadant netop blandt de mest ubemidlede. Saaledes kan det gaa med megen anden Luksus; egentlig bestaar og skulde vel Kulturudviklingen bestaa deri, at noget, som har været Luksus, som har været Privilegium for de velhavende, efterhaanden bliver tilgængeligt for det store Folk. Hvorfor skal dog det store brede Folk udelukkes fra det bedste, fra det fineste i Tilværelsen? Det finder vi egentlig slet ingen Grund til.

Men dertil kommer, at Luksustold kan i sig selv være en meget farlig Told. Vi vedtog forleden en — ganske vist midlertidig — meget stærk Forhøjelse af Tolden paa Silke. Det er naturligvis populært at gaa ud og agitere mod Silkestrømper, den Agitation kender vi alle, men naar man som ved denne midlertidige Skattelov lægger Skat paa Raasilken, og oven i Købet paa Kokoner, af Frygt for, at der skulde opstaa en Silkeindustri her i Landet, er det et Raastof, man beskatter, hvorved man vanskeliggør megen Konfektionsindustri og anden Industri her i Landet, som har fuld Berettigelse. Man skal derfor se sig meget vel for ved dette Begreb Luksustold.

Ser vi nu paa Forholdet mellem den direkte og indirekte Beskatning i de foreliggende Lovforslag, har den sidste ærede Taler, Venstres Ordfører, allerede hævdet, at i Sammenligning med Tiden fra før Krigen er der et demokratisk Fremskridt, idet den indirekte Beskatning er forholdsvis lavere og den direkte Beskatning forholdsvis højere, end den var i — jeg tror det var Aaret 1913, det ærede Medlem nævnte. Men jeg tror ikke, man paa den Maade har Lov at overspringe en hel Periode i en Samfundsudvikling, i den politiske Udvikling. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) havde saa megen mindre Grund til at gøre det i denne Sammenhæng, hvis det var rigtigt, hvad han paastod om den forrige Finansminister Dr. Brandes, at denne ingen Ven var af direkte Beskatning. Hvis det var rigtigt, og det Standpunkt var blevet praktiseret, skulde han for Sammenligningens Skyld netop have taget den Tid med, da Dr. Brandes var Finansminister; det vilde blive til saa meget mere Ros for det nuværende Skattekompleks. Men det passer slet ikke, at Dr. Brandes ikke var en Ven af direkte Beskatning paa indirekte Beskatnings Bekostning, det viser Kendsgemingerne, og derfor udelod det ærede Medlem helt det Dr. Brandes'ske Tidsrum af sin Sammenligning.

Nej, vi maa tage det Tidsrum med, disse 7 Aar, hvor der virkelig skete noget i Danmark. Det var ikke et tomt Rum i Historien, der skete noget, der skete det, at vi fik en ny Grundlov, at vi fik en ny Retspleje, at Danmark blev holdt udenfor Krigen, og der skete adskillige andre Smaating. Der skete noget, det skete ogsaa noget skattemæssigt, der skete det, at Forholdet mellem den direkte og den indirekte Skat blev fuldsændig forvandlet fra, hvad det var tidligere, saa at den direkte Skat kom op over $\frac{2}{3}$ af de samlede Skatter og den